

*Research Article***The effect of different heating methods on chemical composition, gas production parameters and digestibility of laying hen litter***Fatemeh Fathi¹, Javad Bayat Kouhsar^{*1}, Farzad Ghanbari¹, Abbasali Naserian², Shahriar Maghsoudloo¹*¹ Department of Animal Sciences, Faculty of Agriculture, Gonbad Kavous University, Gonbad Kavous, Iran² Department of Animal Sciences, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran**Key Words**Laying hen litter
Heat processing
Autoclave**Abstract****Introduction:** This study was conducted to investigate the effect of different heat treatment methods dry heat (at 60°C for 24 hours and 80°C for 40 minutes) and moist heat (autoclave) on the chemical composition, gas production parameters, and digestibility of laying hen manure.**Materials & Methods:** The experimental treatments included: 1) dry heat at 60°C for 24 hours, 2) dry heat at 80°C for 40 minutes, and 3) moist heat using an autoclave (121°C for 15 minutes). The chemical composition, gas production parameters, and digestibility of the samples were then measured.**Results:** The results showed a significant difference among treatments in terms of chemical composition (dry matter, protein, and acid-detergent insoluble ash) ($P < 0.05$). The highest and lowest values for acid-insoluble ash were observed in the autoclave and 60°C treatments, respectively. Among the heat treatments, the autoclave treatment had the lowest potential and rate of gas production, while the 80°C treatment showed the highest values. There was no significant difference among treatments for the digestibility of dry matter and organic matter ($P > 0.05$). The lowest values for the partitioning factor and microbial mass production were related to the autoclave treatment, and the highest values were related to the 80°C treatment ($P < 0.05$).**Conclusion:** Overall, the results of this study indicated that dry heat treatment methods (at 60°C and 80°C) had similar effects on the nutritional value of laying hen manure. However, autoclave treatment led to a decrease in digestibility and fermentation parameters. Therefore, the choice of the treatment method depends on the available facilities and the ultimate goal (e.g., increasing protein content versus digestibility).**Article info*** Corresponding Author's email:
javad_bayat@yahoo.com

Received: 25 March 2025

Reviewed: 9 May 2025

Revised: 2 July 2025

Accepted: 10 August 2025

مقاله علمی - پژوهشی

تأثیر روش‌های مختلف فرآیند حرارت بر ترکیبات شیمیایی، فراسنجه‌های تولید گاز و قابلیت هضم فضولات مرغ تخم‌گذار

فاطمه فتحی^۱، جواد بیات کوهسار^{۲*}، فرزاد قنبری^۱، عباسعلی ناصریان^۱، شهریار مقصودلو^۱^۱ گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گنبد کاووس، گنبد کاووس، ایران^۲ گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

کلمات کلیدی

چکیده

فضولات طیور تخم‌گذار
عمل‌آوری
اتوکلاو

مقدمه: مطالعه‌ای به منظور بررسی تأثیر روش‌های مختلف حرارت‌دهی، حرارت خشک (با زمان و دمای متفاوت: دمای ۶۰ درجه به مدت ۲۴ ساعت و دمای ۸۰ درجه به مدت ۴۰ دقیقه) و مرطوب (اتوکلاو) بر ترکیبات شیمیایی، مؤلفه‌های تولید گاز و قابلیت هضم فضولات طیور تخم‌گذار انجام شد.

مواد و روش‌ها: تیمارهای آزمایشی شامل: (۱) عمل‌آوری با حرارت خشک با دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت، (۲) عمل‌آوری با حرارت خشک با دمای ۸۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۰ دقیقه، (۳) عمل‌آوری با حرارت مرطوب اتوکلاو (۱۲۱ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۵ دقیقه) بودند. سپس، ترکیبات شیمیایی، مؤلفه‌های تولید گاز و قابلیت هضم نمونه‌ها اندازه‌گیری شد.

نتایج: نتایج نشان دادند که بین تیمارها از لحاظ ترکیبات شیمیایی (ماده خشک، پروتئین، خاکستر نامحلول در شوینده اسیدی) اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0/05$). بیش‌ترین و کم‌ترین مقدار خاکستر نامحلول در اسید به ترتیب مربوط به تیمار

عمل‌آوری شده با اتوکلاو و تیمار عمل‌آوری شده در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد بود. در بین تیمارهای حرارتی، تیمار اتوکلاو کم‌ترین پتانسیل و نرخ تولید گاز را داشت، درحالی‌که تیمار حرارت ۸۰ درجه سانتی‌گراد بالاترین مقدار را نشان داد. قابلیت هضم ماده خشک و ماده آلی بین تیمارها اختلاف معنی‌داری نداشت ($P > 0/05$). کم‌ترین مقدار عامل تفکیک و تولید توده میکروبی مربوط به تیمار اتوکلاو و بالاترین مقدار مربوط به تیمار حرارت ۸۰ درجه سانتی‌گراد بود ($P < 0/05$).

بحث و نتیجه‌گیری: به‌طور کلی، نتایج این مطالعه نشان داد که روش‌های عمل‌آوری حرارتی خشک (۶۰ و ۸۰ درجه) تأثیرات مشابهی بر ارزش تغذیه‌ای فضولات طیور تخم‌گذار داشتند. هرچند، عمل‌آوری با اتوکلاو منجر به کاهش قابلیت هضم و پارامترهای تخمیری شد. بنابراین، انتخاب روش عمل‌آوری به امکانات و هدف نهایی (افزایش پروتئین یا قابلیت هضم) بستگی دارد.

* پست الکترونیکی نویسنده مسئول:

javad_bayat@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۵ فروردین ۱۴۰۴

تاریخ داوری: ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۴

تاریخ اصلاح: ۱۱ تیر ۱۴۰۴

تاریخ پذیرش: ۱۹ مرداد ۱۴۰۴

مقدمه

بستر طیور یکی از منابع زیست توده و ضایعات کشاورزی است که سالانه در مقادیر انبوهی تولید می شود. کود جوجه گوشتی معمولاً ترکیبی از مواد بستری (مانند پوسته شلتوک، خاک اره یا کاه)، فضولات پرند و خوراک ریخته شده است، درحالی که فضولات مرغ تخم گذار که در قفس نگه داری می شود، عمدتاً شامل مخلوطی از فضولات و پرها با رطوبت بالاتری است (۱، ۲). تولید طیور در جهان و ایران رشد چشمگیری داشته است. براساس آمارهای جهانی، ایالات متحده به عنوان یکی از بزرگ ترین تولیدکنندگان طیور، سالانه مقادیر عظیمی بستر تولید می کند که با فرض تولید ۱/۱ تا ۱/۴ تن بستر به ازای هر ۱۰۰۰ پرند، این میزان به ده ها میلیون تن در سال می رسد (۳). در ایران نیز با پرورش سالانه حدود ۹۰۰ میلیون جوجه گوشتی، تقریباً ۱/۳ میلیون تن فضولات خشک تولید می شود (۴). علاوه بر این، با توجه به تولید سالانه حدود ۱/۳۵ میلیون تن تخم مرغ، مقدار قابل توجهی فضولات نیز از مرغ های تخم گذار به دست می آید که این امر مدیریت صحیح این نوع از ضایعات را نیز ضروری می سازد. در اکثر موارد، بستر طیور به دلیل غنی بودن از مواد مغذی مانند نیتروژن، فسفر، کلسیم و پتاسیم، به عنوان کود آلی در زمین های کشاورزی مورد استفاده قرار می گیرد. با این حال، استفاده بی رویه و نامناسب از آن با مشکلات جدی زیست محیطی از قبیل آلودگی پاتوژنی، بوی نامطبوع، انتشار گازهای گلخانه ای و آلودگی آب های زیرزمینی همراه است (۵). به همین دلیل، بهبود مدیریت این ضایعات از طریق به کارگیری صحیح در تغذیه دام به عنوان یک راهکار پایدار مطرح شده است. فضولات حیوانات حاوی مواد مغذی، ویتامین ها و مواد معدنی است که از خوراک هضم نشده و ترشحات داخلی منشأ می گیرد. یکی از بارزترین اجزای کود حیوانی، ترکیبات نیتروژنه آن (پروتئینی و غیرپروتئینی) است. در طیور، بخش عمده نیتروژن زائد به شکل اسیداوریک دفع می شود. این ترکیبات نیتروژنی غیرپروتئینی (مانند اسید اوریک، پورین ها و آلانتوئین) می توانند به خوبی توسط میکروارگانیسم های شکمبه نشخوارکنندگان مورد استفاده قرار گرفته و به پروتئین میکروبی تبدیل شوند (۶). این فرآیند، فضولات مرغی را به یک منبع بالقوه پروتئین برای تغذیه دام تبدیل می کند (۷). با این حال، برای استفاده ایمن و بهینه از فضولات مرغی، روش های مختلف عمل آوری مانند حرارت دهی ضروری است. حرارت دادن باعث پاستوریزه شدن و از بین رفتن عوامل بیماری زا می شود و در عین حال می تواند بر ترکیبات شیمیایی و ارزش تغذیه ای فضولات تأثیر بگذارد (۸). مطالعات گذشته به بررسی اثرات حرارت دهی بر بستر طیور پرداخته اند (۹، ۱۰، ۱۱)، اما یک خلاء تحقیقاتی مهم در

این زمینه وجود دارد. تاکنون مقایسه جامعی بین تأثیر روش های مختلف عمل آوری حرارتی (حرارت خشک با زمان و دمای متفاوت و حرارت مرطوب اتوکلاو) بر ترکیبات شیمیایی، فراسنجه های تولید گاز و قابلیت هضم فضولات مرغ تخم گذار انجام نشده است. از این رو، هدف از انجام این مطالعه، مقایسه تأثیر این روش های عمل آوری حرارتی به منظور تعیین بهترین روش برای بهبود ارزش تغذیه ای فضولات مرغ تخم گذار بود.

مواد و روش ها

تهیه و عمل آوری نمونه ها: فضولات مرغ تخم گذار مورد آزمایش از واحد مرغداری فردوس واقع در شهرستان گنبد کاووس تهیه شد. در این واحد مرغداری، مرغ ها در قفس نگه داری می شوند و بنابراین فضولات عاری از هر گونه ماده بستری بوده و تنها مخلوطی از فضولات، پر و تخم مرغ های شکسته بود. پس از انتقال فضولات به آزمایشگاه بلافاصله نمونه ها تحت روش های عمل آوری حرارتی خشک و مرطوب قرار گرفتند. انتخاب دماها و زمان های حرارتی (حرارت خشک با دمای ۶۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت و ۸۰ درجه سانتی گراد به مدت ۴۰ دقیقه، و حرارت مرطوب اتوکلاو با دمای ۱۲۱ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵ دقیقه) براساس مطالعات قبلی با هدف از بین بردن پاتوژن ها و افزایش ارزش تغذیه ای فضولات انجام گرفت. عمل آوری حرارتی در سه دما انجام گرفت: (۱) عمل آوری حرارتی خشک با دمای ۶۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت، (۲) عمل آوری حرارتی خشک با دمای ۸۰ درجه به مدت ۴۰ دقیقه، (۳) عمل آوری حرارتی مرطوب اتوکلاو (دمای ۱۲۰ درجه به مدت ۲۰ دقیقه). مقدار ۱۰۰ گرم از هر نمونه برای تعیین درصد ماده خشک به مدت ۴۸ ساعت در آون (دمای ۱۰۵ درجه سانتی گراد) قرار داده شد. به منظور تهیه مخلوطی یکنواخت، نمونه ها پس از خشک شدن با استفاده از آسیاب با توری یک میلی متر آسیاب شدند. ترکیبات شیمیایی شامل مقدار ماده خشک، پروتئین خام، ماده آلی و خاکستر طبق روش های استاندارد (۱۲)، الیاف نامحلول در شوینده خنثی و الیاف نامحلول در شوینده اسیدی براساس روش Van Soest و همکاران (۱۳) بدون استفاده از آمیلاز مقاوم به حرارت تعیین شد. میزان نیتروژن آمونیاکی نمونه ها با استفاده از روش فنل-هیپوکلریت تعیین گردید (۱۴). بدین منظور از دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۶۳۰ نانومتر جهت قرائت جذب نوری استفاده شد.

اندازه گیری فراسنجه های تولید گاز: برای انجام آزمایش تولید گاز مایع شکمبه از سه رأس گوسفند نر فیستول دار نژاد دالاق (۴۵±۲/۵ کیلوگرم) از بخش های مختلف شکمبه و قبل از وعده تغذیه صبح گاهی

صاف شده و محتویات هضم نشده از فاز مایع جدا شد. سپس pH فاز مایع نمونه‌ها اندازه‌گیری شد. محتویات هضم نشده هر ویال جمع‌آوری شده و درون کروزه‌های با وزن مشخص انتقال یافت. کروزه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در آون با درجه حرارت ۶۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. سپس قابلیت هضم ظاهری محاسبه شد. کروزه‌های حاوی محتویات هضم نشده به مدت ۳ ساعت در کوره با دمای ۵۵۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. این کار به منظور تعیین مقدار خاکستر خام مواد هضم نشده موجود در کروزه‌ها و تعیین قابلیت هضم ماده‌آلی صورت گرفت. بازده تولید گاز (GP₂₄) به صورت حجم گاز تولید شده پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون تقسیم بر مقدار ماده تجزیه شده واقعی (گرم) محاسبه شد (۲۱). برای محاسبه توده میکروبی تولید شده از معادله پیشنهاد شده Blummel و Becker (۲۲) استفاده گردید:

$$MCP = GP \times (PF - 2/2)$$

 GP: میلی لیتر گاز تولید شده در زمان ۲۴ ساعت، PF: عامل تفکیک که به صورت میلی گرم ماده هضم شده واقعی، بخش بر میلی لیتر گاز تولیدی در ساعت ۲۴ انکوباسیون محاسبه شد (۲۰).
 آنالیز داده‌های حاصل با رویه GLM نرم‌افزار آماری SAS (۱۹) نسخه (۹/۱) در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام شد.

نتایج

تأثیر عمل‌آوری حرارتی بر ترکیب شیمیایی فضولات مرغ تخم‌گذار: نتایج حاصل از تأثیر عمل‌آوری حرارتی بر ترکیب شیمیایی فضولات مرغ تخم‌گذار در جدول ۱ نشان داده شده است. بین تیمارها از لحاظ محتوای ماده خشک و پروتئین خام اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$). تیمارهای حرارت خشک ۸۰ درجه و اتوکلاو، مقدار ماده خشک بالاتری نسبت به تیمار حرارت ۶۰ درجه سانتی‌گراد داشتند. هم‌چنین، مقدار پروتئین خام در تیمار اتوکلاو به طور معنی‌داری بیش‌تر از نمونه‌های عمل‌آوری شده با حرارت خشک (۶۰ و ۸۰ درجه سانتی‌گراد) بود. مقدار خاکستر، الیاف نامحلول در شوینده خنثی و الیاف نامحلول در شوینده اسیدی بین تیمارها اختلاف معنی‌داری نداشت ($P > 0.05$). با این حال، نتایج نشان داد که از نظر خاکستر نامحلول در شوینده اسیدی، بین تیمارها اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$) و بیش‌ترین مقدار آن مربوط به تیمار اتوکلاو و کم‌ترین مقدار مربوط به تیمار حرارت ۶۰ درجه سانتی‌گراد بود.

تأثیر عمل‌آوری حرارتی بر پتانسیل تولید گاز و فراسنجه‌های تخمیری فضولات مرغ تخم‌گذار: نتایج مربوط به تأثیر روش‌های عمل‌آوری حرارتی بر پتانسیل و نرخ تولید گاز و فراسنجه‌های تخمیری فضولات مرغ تخم‌گذار در جدول ۲ نشان داده شده است. بین تیمارهای

جمع‌آوری شد. این حیوانات در سطح نگه‌داری با جیره حاوی ۷۰ درصد علوفه (یونجه و علوفه سیلو شده ذرت به نسبت مساوی) و ۳۰ درصد کنسانتره (جو، کنجاله تخم پنبه، سبوس و مکمل) تغذیه شدند. ذرات درشت مایع شکمبه با عبور دادن از چهار لایه پارچه متقال جدا شد. سپس مایع صاف شده شکمبه در یک بن‌ماری با دمای ۳۹ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند بزاق مصنوعی مطابق روش Menke و همکاران (۱۵) تهیه و با شیرابه شکمبه با نسبت ۲:۱ مخلوط شد. سی میلی لیتر از این محلول به داخل ویال‌های شیشه‌ای حاوی ۲۰۰ میلی گرم نمونه (چهار تکرار در سه مرحله) ریخته شد. تولید گاز در زمان‌های ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۲، ۲۴، ۳۶، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت انکوباسیون توسط دستگاه مبدل فشارسنج ثبت شد. حجم خالص گاز با کاستن میانگین گاز تولیدی ویال‌های بلانک از ویال‌های دارای نمونه حاصل شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با کمک معادله Ørskov و McDonald (۱۶) $P = b(1 - e^{-ct})$ انجام شد که در آن:

P: حجم تولید گاز از ماده خوراکی در زمان t، c: ثابت نرخ تولید گاز (میلی لیتر در ساعت)، b: تولید گاز از بخش قابل تخمیر (میلی لیتر) و t: مدت زمان قرار گرفتن نمونه در حمام آب گرم می‌باشد.

اسیدهای چرب کوتاه زنجیر با استفاده از معادله Makkar (۱۷)، قابلیت هضم ماده آلی طبق روش Menke و همکاران (۱۵) و انرژی قابل متابولیسم طبق روش Menke و Stainglass (۱۸) تخمین زده شدند.

$$OMD (\%) = 14/88 + 0/899 GP + 0/45 CP^1 + 0/65 A$$

$$ME, (MJ/kg DM) = 2/20 + 0/136 GP + 0/574 CP^2$$

$$SCFA, (mmol) = -0/0425 + 0/0222 GP$$

GP: تولید خالص گاز در ۲۴ ساعت (میلی لیتر به ازاء ۲۰۰ میلی گرم ماده خشک)، CP^۱: پروتئین خام (بر حسب درصد)، A: مقدار خاکستر و CP^۲: پروتئین خام (گرم در کیلوگرم ماده خشک) می‌باشد.
 داده‌های جمع‌آوری شده در قالب طرح کاملاً تصادفی و با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS (۱۹) نسخه ۹/۱ تجزیه و تحلیل شدند.

اندازه‌گیری قابلیت هضم در شرایط برون‌تنی: اندازه‌گیری قابلیت هضم تیمارهای مختلف براساس روش کشت بسته انجام شد (۲۰). روش تهیه بزاق مصنوعی و جمع‌آوری مایع شکمبه مطابق آنچه در آزمون تولید گاز شرح داده شد، صورت گرفت. pH مخلوط بافر و مایع شکمبه توسط دستگاه pH متر الکترونیکی (مدل ۶۹۱، شرکت Metrohm) کنترل و بر روی ۶/۸ تنظیم شد. ۵۰۰ میلی گرم ماده خشک نمونه‌های آسیاب شده به همراه ۵۰ میلی لیتر بزاق مصنوعی و مایع شکمبه صاف شده به نسبت یک به دو در بطری‌های شیشه‌ای ریخته و پس از درپوش‌گذاری، در بن‌ماری با دمای ۳۹ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد. بعد از گذشت ۲۴ ساعت تمامی شیشه‌ها از بن‌ماری خارج و نمونه‌های موجود در هر ویال، با استفاده از پارچه مخصوص

مقدار انرژی قابل متابولیسم، درصد قابلیت هضم ماده آلی و غلظت اسیدهای چرب کوتاه زنجیر پایین‌تری داشتند. فضولات مرغ تخم‌گذار عمل‌آوری شده با حرارت ۸۰ درجه سانتی‌گراد در مقایسه با نمونه‌های حرارت داده شده با دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد به‌طور معنی‌داری انرژی قابل متابولیسم، قابلیت هضم ماده آلی و غلظت اسیدهای چرب کوتاه زنجیر بالاتری داشتند ($P < 0.05$).

آزمایشی از نظر پتانسیل و نرخ تولید گاز اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$). تیمار حرارت‌دیده در دمای ۸۰ درجه سانتی‌گراد و تیمار اتوکلاو شده به ترتیب بالاترین و پایین‌ترین پتانسیل تولید گاز را داشتند. بین تیمارهای مختلف از نظر پتانسیل تولید گاز، غلظت اسیدهای چرب کوتاه زنجیر و قابلیت هضم ماده آلی اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$). نمونه‌های عمل‌آوری شده با حرارت ۶۰ درجه سانتی‌گراد در مقایسه با تیمارهای ۸۰ درجه سانتی‌گراد و اتوکلاو

جدول ۱: تأثیر عمل‌آوری حرارتی بر ترکیب شیمیایی فضولات مرغ تخم‌گذار (درصد براساس ماده خشک)

Treatments ¹	DM ²	Ash ³	CP ⁴	NDF ⁵	ADF ⁶	AIA ⁷	NDS ⁸	HEMI ⁹
1	27.73 ^b	17.49	22.53 ^b	39.33	27.00	2.85 ^c	60.66	12.33
2	29.14 ^a	18.19	22.23 ^b	40.26	28.00	3.06 ^b	59.73	12.26
3	28.72 ^a	19.76	24.68 ^a	40.33	30.00	3.32 ^a	58.66	11.33
SEM	22.75	0.695	0.213	1.05	1.19	0.05	1.051	1.090
P-Value	0.0231	0.2072	0.0014	0.5423	0.3554	0.0058	0.5423	0.8263

۱- تیمارهای آزمایشی شامل: ۱) عمل‌آوری ۶۰ درجه سانتی‌گراد ۲۴ ساعت (۲) عمل‌آوری ۸۰ درجه ۴۰ دقیقه (۳) عمل‌آوری اتوکلاو، ۲- ماده خشک؛ ۳- خاکستر، ۴- پروتئین خام، ۵- الیاف نامحلول در شوینده خنثی، ۶- الیاف نامحلول در شوینده اسیدی، ۷- خاکستر نامحلول در شوینده اسیدی، ۸- بخش محلول در شوینده خنثی، ۹- همی سلولز، در هر ستون، اعداد با حروف غیرمشابه از لحاظ آماری با یکدیگر اختلاف معنی‌دار دارند ($P < 0.05$).

¹Treatments: 1) dry heat at 60°C for 24 hours, 2) dry heat at 80°C for 40 minutes, and 3) moist heat using an autoclave (121°C for 15 minutes). DM: Dry matter (%); Ash (%); CP: Crude protein (%); NDF: Neutral detergent fiber (%); ADF: Acid detergent fiber (%); Acid insoluble ash (%); Neutral detergent soluble (%); Hemicellulose (%). SEM: Standard error of mean. In each column, numbers with non-identical alphanumeric characters are statistically different ($P < 0.05$).

جدول ۲: تأثیر استفاده از تیمارهای حرارتی بر فراسنجه‌های تولید گاز فضولات مرغ تخم‌گذار

Treatments ¹	a+b ²	C ³	ME ⁴	OMD ⁵	SCFA ⁶	NE ⁷
1	157.5±2.28	0.031±0.0010	4.42 ^b	29.41 ^b	0.35 ^b	1.50 ^b
2	165.15±3.63	0.0393±0.0022	4.64 ^a	30.86 ^a	0.39 ^a	1.69 ^a
3	134.4±1.72	0.0527±0.0019	4.75 ^a	31.55 ^a	0.41 ^a	1.77 ^a
SEM	-	-	0.043	0.283	0.007	0.036
P-value	-	-	0.0014	0.0014	0.0014	0.0014

۱- تیمارها: ۱) عمل‌آوری ۶۰ درجه سانتی‌گراد ۲۴ ساعت (۲) عمل‌آوری ۸۰ درجه ۴۰ دقیقه (۳) عمل‌آوری اتوکلاو، ۲- پتانسیل تولید گاز (میلی‌لیتر)، ۳- ثابت نرخ تولید گاز (میلی‌لیتر در ساعت)، ۴- انرژی قابل متابولیسم (مگاژول در کیلوگرم)، ۵- قابلیت هضم ماده آلی (درصد)، ۶- اسیدهای چرب کوتاه‌زنجیر (میلی‌مول)، ۷- انرژی خالص (مگاژول در کیلوگرم). در هر ستون، اعداد با حروف غیرمشابه از لحاظ آماری با یکدیگر اختلاف معنی‌دار دارند ($P < 0.05$).

Treatments: 1) dry heat at 60°C for 24 hours, 2) dry heat at 80°C for 40 minutes, and 3) moist heat using an autoclave (121°C for 15 minutes). a+b: Gas production potential (ml/g DM); C: Gas production rate (ml/h); SCFA: ME: Metabolizable energy (MJ/kg); OMD: Organic matter digestibility (% DM); Short chain fatty acids (m mol). SEM: Standard error of the mean. ^{a,b}. Within column, means with common superscripts do not differ ($P > 0.05$).

جدول ۳: تأثیر عمل‌آوری حرارتی بر قابلیت هضم و فراسنجه‌های تخمیری فضولات مرغ تخم‌گذار

Treatments ¹	IVDOD ²	IVOMD ³	PF ⁴	MCP ⁵	EMCP ⁶	Gas yield ₂₄ ⁷	PH	NH3-N ⁸
1	65	64	7.63a	189.79a	0.711a	107.54b	6.85a	2.86
2	64	63	8.20a	191.54a	0.731a	99.77b	6.80b	2.68
3	63	62	6.27b	164.82b	0.648b	127.54a	6.86a	3.48
SEM	4.49	5.18	0.58	7.07	0.025	8.65	0.01	0.339
P-value	0.750	0.847	0.0001	0.0451	0.0001	0.0001	0.0112	0.265

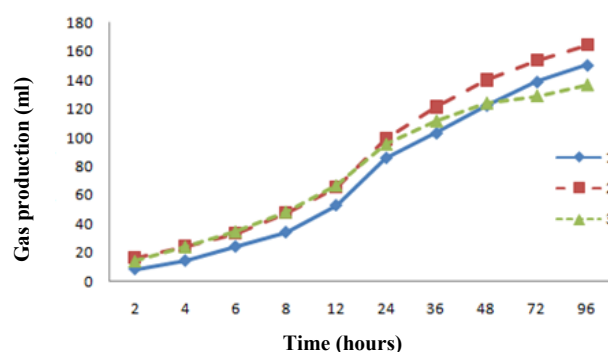
۱- تیمارها: ۱) عمل‌آوری ۶۰ درجه سانتی‌گراد ۲۴ ساعت (۲) عمل‌آوری ۸۰ درجه ۴۰ دقیقه (۳) عمل‌آوری اتوکلاو، ۲- ماده خشک هضم شده پس از ۲۴ ساعت در شرایط برون‌تنی (درصد)، ۳- ماده آلی هضم شده پس از ۲۴ ساعت در شرایط برون‌تنی (درصد)، ۴- عامل تفکیک (میلی‌گرم بر میلی‌لیتر)، ۵- توده میکروبی تولید شده (میلی‌گرم)، ۶- بازده توده میکروبی تولید شده، ۷- بازده تولید گاز (میلی‌لیتر)، ۸- اسیدیته محیط کشت، ۹- ازت آمونیاکی (میلی‌گرم در دسی‌لیتر). در هر ستون، اعداد با حروف غیرمشابه از لحاظ آماری با یکدیگر اختلاف معنی‌دار دارند ($P < 0.05$).

Treatments: 1) dry heat at 60°C for 24 hours, 2) dry heat at 80°C for 40 minutes, and 3) moist heat using an autoclave (121°C for 15 minutes). DMD: Dry matter digestibility (%); OMD: Organic matter digestibility (%); PF: Partitioning factor (mg OM truly degraded/ml gas produced in 24 h); MCP: Microbial crude protein (mg); EMCP: Efficiency of Microbial crude protein; Gas yield₂₄: The amount of gas production after 24 hours of incubation (ml); N-NH₃ (mg/dl). SEM: Standard error of the mean. ^{a,b}. Within column, means with common superscripts do not differ ($P > 0.05$).

پروتئین حقیقی از طریق متصل نمودن نیتروژن از مواد نیتروژنه غیر پروتئینی به پروتئین انجام شد. حجم گاز صفت خوبی برای برآورد قابلیت هضم، فرآورده‌های نهایی هضم و ساخت پروتئین میکروبی در شرایط برون تنی می‌باشد (۲۷). کل حجم گاز تولیدی اندازه‌گیری شده در شرایط برون تنی شامل دی‌اکسید کربن و متان، مستقیماً از سوخت و ساز میکروبی و غیرمستقیم از واکنش بین اسیدهای چرب فرار با بیکرینات حاصل می‌شود (۲۸). تولید گاز ناشی از تخمیر پروتئین در مقایسه با تخمیر کربوهیدرات (۲۹) نسبتاً کم می‌باشد. سهم چربی نیز در تولید گاز جزئی می‌باشد (۱۸). محتویات مواد بستر طیور حاوی حدود ۳۰ درصد پروتئین خام، ۱۵ درصد خاکستر، ۱۵ درصد الیاف خام و ۲۲۰۰ کیلوکالری بر گرم انرژی قابل متابولیسم است (۳۰). نیتروژن غیرپروتئینی معمولاً بخش بزرگی از محتوی پروتئین خام (حدود ۶۰۰-۴۰۰ گرم بر کیلوگرم) بستر طیور را تشکیل می‌دهد (۷). محتوای بالای انرژی قابل متابولیسم کود مرغی در برخی پژوهش‌ها در مقایسه با دیگر یافته‌ها، احتمالاً به دلیل مقدار کم تر خاکستر خام و الیاف نامحلول در شوینده اسیدی باشد. زیرا بین میزان انرژی قابل متابولیسم و مجموع خاکستر خام و الیاف نامحلول در شوینده اسیدی در این فرآورده رابطه معکوسی وجود دارد (۳۱). به علاوه، تفاوت در قابلیت دسترسی انرژی کود مرغی به عواملی مانند فرآیند حرارتی، میزان خاکستر خام و الیاف بستگی دارد (۳۲). اسیدهای چرب فرار، گاز و توده میکروبی محصولات نهایی هضم تخمیری می‌باشند. آندوزین تری فسفات تولید شده توسط یک سری واکنش‌های انرژی‌زا، انرژی لازم را برای فعالیت میکروبی فراهم می‌کند (نگهداری، رشد و تولید). در مطالعه با سوبسترای غنی از انرژی، جمعیت میکروبی شکمبه علاوه بر لاکتات، اسیدهای چرب فرار و گاز تولید می‌کند. در طول دوره تخمیر اسیداستیک تولید شده و پس از آن، تشکیل اسیدهای چرب فرار به سرعت به وسیله اجزاء تخمیری جایگزین سوبسترای در دسترس، رشد میکروارگانیسم‌ها محدود می‌شود (۲۸). با این حال، حجم خالص از گاز تولید شده به ازای هر واحد سوبسترا هضم شده نشان‌دهنده متابولیسم میکروبی است. به دلیل این که در روش برون تنی از پایه بیکرینات به عنوان بافر محلول استفاده شده است، دی‌اکسید کربن داخل فاز گاز آزاد شده و اسیدهای چرب فرار وارد محیط کشت می‌شود (۳۳، ۲۸، ۱۸). درحالی که تمام اسیدهای ورودی به سیستم در محیط کشت به طور غیرمستقیم دی‌اکسید کربن از بیکرینات تولید می‌کنند. دی‌اکسید کربن تولید شده مستقیماً از متابولیسم در درجه اول وابسته به تولید استات و بوتیرات است (۲۹). در نتیجه تولید دو مول استات یا یک مول بوتیرات (از یک مول از هگزوز) به ترتیب تولید ۳ یا ۴ مول دی‌اکسید کربن می‌کنند. درحالی که دو مول پروپیونات تنها جوابگوی آزادسازی دو مول دی‌اکسید

تأثیر عمل‌آوری حرارتی بر قابلیت هضم و پارامترهای

تخمیری فضولات مرغ تخم‌گذار: نتایج مربوط به عمل‌آوری حرارتی بر قابلیت هضم ماده آلی و ماده خشک فراسنجه‌های تخمیری و تولید پروتئین میکروبی در جدول ۳ نشان داده شده است. نتایج نشان داد که بین عمل‌آوری با دماهای ۶۰ و ۸۰ درجه سانتی‌گراد و نیز اتوکلاو از نظر قابلیت هضم ماده خشک و ماده‌ی آلی اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P > 0.05$).

شکل ۱: تأثیر عمل‌آوری حرارتی بر روند تولید گاز سیلاژ فضولات مرغ تخم‌گذار

۱- عمل‌آوری حرارتی ۶۰ درجه سانتی‌گراد، ۲- عمل‌آوری حرارتی ۸۰ درجه سانتی‌گراد، ۳- عمل‌آوری حرارتی اتوکلاو.

Fig 2. Gas production curves at different times of incubation
Treatments: 1) dry heat at 60°C for 24 hours, 2) dry heat at 80°C for 40 minutes, and 3) moist heat using an autoclave (121°C for 15 minutes).

بحث

آسیب حرارتی می‌تواند باعث افزایش نیتروژن متصل به دیواره سلولی شود. بالا رفتن حرارت از مرز ۶۱ درجه سانتی‌گراد باعث کاهش کیفیت بستر جوجه‌گوشی از طریق آسیب به پروتئین و کربوهیدرات‌ها می‌شود (۲۳). اعمال تیمار حرارتی باعث باند شدن ترکیبات پروتئینی با سلولز و همی‌سلولز و ورود آن‌ها به بخش پروتئین نامحلول می‌گردد (۲۴). روند افزایشی در میزان الیاف نامحلول در شوینده خنثی و الیاف نامحلول در شوینده اسیدی ممکن است به دلیل آسیب حرارتی طی فرآیند عمل‌آوری باشد. ایجاد لیگنین مصنوعی از نتایج آسیب حرارتی در فرآوری‌های حرارتی است که این نتایج موافق با نتایج حاصل شده از McDonald و همکاران (۲۵) بود. Caswell و همکاران، روش‌های عمل‌آوری مختلفی را برای پاستوریزه کردن فضولات مقایسه کردند و نشان دادند که حرارت خشک موجب از دست دادن قسمت عمده نیتروژن موجود در کود مرغی می‌گردد (۲۶). بیش‌ترین اتلاف مربوط به نیتروژن آمونیاکی بود. اتوکلاو نمودن باعث کم‌ترین اتلاف در نیتروژن و افزایش معنی‌دار پروتئین حقیقی گشت. افزایش

کربن به طور غیرمستقیم به وسیله واکنش با بیکربنات است. در عمل، محیط کشت برون تنی حاوی یک بافر بیکربنات خالص نیست. اما به خوبی حاوی فسفات است. بنابراین بافر فسفات بخشی از اسید ورودی به محیط کشت را خنثی کرده و تبدیل به دی اکسید کربن رها شده با نسبت ۱:۱ بیکربنات تقریباً ۰/۸۷ مول دی اکسید کربن به ازای هر مول اسید برای بافر است، مورد استفاده توسط Spoelstra و همکاران به ویژه کاهش به وسیله غلظت فسفات در محیط کشت تعیین می شود (۲۸). اندازه گیری گاز تولیدی در شرایط برون تنی اطلاعات مفیدی را درباره سرعت و میزان هضم خوراک فراهم می کند. به کارگیری این تکنیک به منظور تجزیه پذیری خوراک های الیافی به اثبات رسیده است (۱۸). از نظر عامل تفکیک و توده میکروبی و بازده تولید پروتئین میکروبی نیز پایین ترین مقدار مربوط به تیمار اتوکلاو و بالاترین مقدار مربوط به نمونه عمل آوری شده با حرارت ۸۰ درجه سانتی گراد بود. دامنه مقادیر برای عامل تفکیک برای خوراک های فاقد تانن یا متعارف توسط Blummel و همکاران، بین ۲/۷۵ تا ۴/۴۱ میلی گرم به ازاء هر میلی لیتر گزارش شده است (۳۴). در واقع، عامل تفکیک مبین نسبت تجزیه حقیقی سوبسترا به حجم گاز تولید شده در دوره های زمانی انکوباسیون ۲۴ یا ۴۸ ساعت بوده و شاخصی از راندمان ساخت توده میکروبی در شرایط برون تنی می باشد. بالاتر بودن این شاخص نشان دهنده این است که ماده آلی بیش تری وارد توده میکروبی می شود. در این مطالعه مقادیر عامل تفکیک بالاتر از دامنه طبیعی بود که احتمالاً به خاطر بالاتر بودن خاکستر فضولات طیور می باشد که در محیط انکوباسیون هضم شده اما وارد توده میکروبی نمی شود. تیمار عمل آوری شده با اتوکلاو پایین ترین مقدار عامل تفکیک را داشت. راندمان تولید گاز که در حقیقت حجم گاز تولید شده به ازاء هر گرم ماده خشک هضم شده را نشان می دهد، در فضولات طیور عمل آوری شده با اتوکلاو بالاترین بود. از نظر pH محیط کشت بین تیمارها اختلاف معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). از نظر غلظت نیتروژن آمونیاکی نیز تیمار عمل آوری شده با اتوکلاو به طور غیر معنی داری بالاترین مقدار را داشت. نیتروژن آمونیاکی، به عنوان یکی از فرآورده های نهایی تخمیر، در نتیجه هیدرولیز و دامیناسیون پروتئین ها تولید شده که به عنوان منبع نیتروژن برای رشد میکروارگانیسم ها می باشد. علی رغم بالاتر بودن غلظت نیتروژن آمونیاکی، تیمار اتوکلاو پایین ترین مقدار تولید توده میکروبی را نشان داد. این نتیجه می تواند به دلیل آسیب حرارتی به پروتئین ها و کاهش دسترسی میکروب ها به منابع نیتروژن برای ساخت پروتئین میکروبی باشد. کاهش غلظت نیتروژن آمونیاکی در تیمارهای ۶۰ درجه سانتی گراد و ۸۰ درجه سانتی گراد به تکثیر میکروبی شکمبه و افزایش ورود آن برای ساخت پروتئین میکروبی نسبت داده می شود. به طور کلی، نتایج نشان داد که عمل آوری

با اتوکلاو باعث کاهش قابلیت هضم و فراسنجه های تخمیری فضولات مرغ تخم گذار در مقایسه با عمل آوری بادماهای پایین تر شد. Moshtaghi و Nia، مشاهده کردند که تیمار حرارتی (دمای ۱۲۷ درجه سانتی گراد) برای مدت ۱۵ و ۴۵ دقیقه به طور معنی داری تجزیه پذیری شکمبه ای اسیدهای آمینه و ماده خشک را کاهش داد و دسترسی اسیدهای آمینه در روده را افزایش داد. هم چنین تیمار حرارتی هیچ اثری بر قابلیت هضم ماده خشک و پروتئین روده کوچک نداشت (۸). Tymchuk و همکاران، با انجام عمل آوری های شیمیایی و فیزیکی بر خوراک گاوهای شیری بیان داشتند که هر دو نوع فرآیند می تواند تجزیه پذیری ماده آلی و پروتئین خام خوراک را در شکمبه کاهش داده و سبب بهبود پروتئین عبوری از شکمبه گردد. به نظر می رسد فراهم آوردن منبع پروتئین عبوری برای نشخوارکنندگان که توسط انواع عمل آوری ایجاد شده در مجموع بازدهی پروتئین را در تغذیه این حیوانات افزایش می دهد (۳۵). به عنوان مثال Danesh-Mesgaran و همکاران، تاکید کردند که در گاوهای شیری پر تولید عمدتاً مشکل بالا بودن سطح نیتروژن آمونیاکی در شکمبه وجود دارد. این امر علاوه بر اتلاف منابع با ارزش پروتئینی به شکل آمونیاک، راندمان تولید مثلی را نیز کاهش می دهد (۳۶). لذا این محققین بیان داشتند که عمل آوری حرارتی به صورت تف دادن، روش موثری در افزایش راندمان استفاده از پروتئین با ارزش دانه های روغنی از جمله کلزا است. با گرمادهی خوراک ها، قابلیت هضم پروتئین خام کم تری در جیره محتوی بستر گزارش شده است. علت پایین بودن هضم پروتئین خام جیره بستر طیور احتمالاً وجود واکنش برگشت ناپذیر میلارد از برخی اسیدهای آمینه ته مانده پروتئین ها با منابع قندی در درجه حرارت ۶۰ درجه سانتی گراد در طی سیلوی بستر طیور می باشد (۳۷). حرارت دادن یکی از روش های مورد استفاده برای افزایش پروتئین عبوری از شکمبه می باشد. حرارت دادن انجام واکنش های میلارد یا قهوه ای شدن غیر آنزیمی که بین گروه های آلدئید قندها و گروه های آمینی اسیدهای آمینه آزاد پروتئینی صورت می گیرد را تسهیل می کند. کمپلکس تشکیل شده (کمپلکس قند- اسید آمینه) بیش از سایر پپتیدهای طبیعی به هیدرولیز آنزیمی مقاوم است و برگشت پذیری این واکنش به مقدار حرارت بستگی دارد (۳۸). بنابراین افزایش مقاومت به تجزیه میکروبی پروتئین در شکمبه مشاهده می شود (۳۹). حرارت دادن باعث تشکیل پیوندهای ایزوپپتیدی بین لیزین باقی مانده و گروه کربوکسامید آسپارژین و گلوتامین می شود (۴۰). فرآیند حرارتی قابلیت تجزیه شکمبه، با داتوره کردن پروتئین ها و تشکیل پیوندهای عرضی پروتئین- کربوهیدرات (واکنش میلارد) و پروتئین- پروتئین کاهش می دهد. حرارت ملایم میزان جریان عبور پروتئین به روده کوچک را افزایش می دهد. اما حرارت زیاد ممکن است

- rumen, small intestine, large intestine and total digestive tract of steers. *Canadian Journal of Animal Science*. 75: 279-283. <https://doi.org/10.4141/cjss95-042>
9. **Hopkins, B.A. and Poore, M.H. 2001.** Deep-Stacked broiler litter as a protein supplement for dairy replacement heifers. *Journal of Dairy Science*. 84(1): 299-305. [https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302\(01\)74474-0](https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302(01)74474-0)
10. **Salehtarigh, A., 2009.** Effect of heat treatment on microbial count and nutritive value of broiler litter with or without molasses. M.Sc. dissertation, Azad University of Pishva-Varamin. (In Persian)
11. **McDonald, P., Edwards, R.A., Greenhalgh, J. F.D. and Morgan, C.A., 2002.** Animal Nutrition. 6th ed. Harlow, UK: Pearson Education Inc.
12. **AOAC International. 2003.** Official methods of analysis of AOAC International. 17th edition. 2nd revision. Gaithersburg, MD, USA, Association of Analytical Communities.
13. **Van Soest, P.J., Robertson, J.B. and Lewis, B.A., 1991.** Methods of dietary fiber, neutral detergent fiber and non starch poly-saccharides in relation to animal nutrition. *Journal of Dairy Science*. 74(10): 3583-3597. [https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302\(91\)78551-2](https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302(91)78551-2)
14. **Broderick, G.A. and Kang, J.H., 1980.** Automated simultaneous determination of ammonia and total amino acids in ruminal fluid and in vitro media. *Journal of Animal Science*. 63: 64-75.
15. **Menke, K.H., Raab, L., Solewski, A., Steingass, H., Fritz, D. and Schneider, W., 1979.** The estimation of the digestibility and metabolisable energy content of ruminant feeding stuffs from the gas production when they are incubated with rumen liquor in vitro. *Journal of Agriculture science*. 93: 217-222. <https://doi.org/10.1017/S002185960004944X>
16. **Orskov, E.R. and McDonald, I., 1979.** The estimation of protein degradability in the rumen from incubation measurements weighted according to rate of passage. *Journal of Agriculture Science*. 92: 499-503. <https://doi.org/10.1017/S0021859600048688>
17. **Makkar, H.P.S., 2004.** Recent advances in the invitro gas method for evaluation of nutritional quality of food resource. In: Assessing Quality and safety of animal feeds. FAO Animal production and health series 160. Rome, Italy: FAO. 55-88.
18. **Menke, K.H. and Steingass, H.H., 1988.** Estimation of the energetic feed value obtained from chemical analysis and in vitro gas production using rumen fluid. *Journal of animal research and development*. 28 p.
19. **SAS. 2003.** SAS User's Guide Statistics. Version 9.1 Edition. Cary, NC: SAS Inst., Inc.
20. **Theodorou, M.K., Williams, B.A., Dhanoa, M.S., McAllan, A.B. and France, J., 1994.** A simple gas production method using a pressure transducer to determine the fermentation kinetics of ruminant feeds. *Animal Feed Science and Technology*. 48: 185-197. [https://doi.org/10.1016/0377-8401\(94\)90171-6](https://doi.org/10.1016/0377-8401(94)90171-6)
21. **Getachew, G., Depiters, E.J. and Robinson, P.H. 2002.** In vitro gas production provides effective method for assessing ruminant feeds. *California Agriculture*. 58: 54-58. <https://doi.org/10.3733/ca.v056n02p54>
22. **Blummel, M. and Becker, K., 1997.** The degradability characteristics of fifty-four roughages and roughage neutral-detergent fibers as described by in vitro gas production and their relationship to voluntary feed intake.

قابلیت هضم پروتئین و دسترسی برخی از اسیدهای آمینه به‌ویژه لیزین و متیونین در روده کوچک را کاهش دهد (۸). اعمال تیمار حرارتی بر منابع پروتئینی سریع تجزیه هم‌چون کلزا و کنجاله سویا نشان داده است که تجزیه‌پذیری پروتئین در شکمبه کاهش یافته و دسترسی پروتئین‌ها در روده افزایش یافته است (۴۱).

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که روش‌های عمل‌آوری حرارتی خشک (با دمای پایین و زمان طولانی یا دمای بالا و زمان کوتاه) تأثیرات مشابهی بر ارزش تغذیه‌ای و فراسنجه‌های تخمیری فضولات مرغ تخم‌گذار داشتند. با این حال، عمل‌آوری با اتوکلاو (حرارت مرطوب)، به‌طور قابل ملاحظه‌ای مقدار پروتئین خام را افزایش داد، اما در عین حال منجر به کاهش قابلیت هضم و پارامترهای تخمیری شد. بنابراین، انتخاب روش عمل‌آوری به هدف نهایی (مانند افزایش پروتئین یا قابلیت هضم) و هم‌چنین ملاحظات اقتصادی و امکانات موجود بستگی دارد. برای تأیید این نتایج و ارزیابی دقیق‌تر مریت اقتصادی هر روش، انجام آزمایش‌های بیشتر در شرایط مشابه توصیه می‌شود.

منابع

1. **Kelleher, B.P., Leahy, J.J., Henihan, A.M., O'dwyer, T.F., Sutton, D. and Leahy, M.J., 2002.** Advances in poultry litter disposal technology—a review. *Bioresource technology*. 83(1): 27-36. [https://doi.org/10.1016/S0960.8524\(01\)00133-7](https://doi.org/10.1016/S0960.8524(01)00133-7)
2. **Abelha, P., Gulyurtlu, I., Boavida, D., Barros, J.S., Cabrita, I., Leahy, J. and Leahy, M., 2003.** Combustion of poultry litter in a fluidised bed combustor. *Fuel*. 82(6): 687-692. [https://doi.org/10.1016/S0016-2361\(02\)00346-6](https://doi.org/10.1016/S0016-2361(02)00346-6)
3. **Qian, X., Lee, S., Chandrasekaran, R., Yang, Y., Caballes, M., Alamu, O. and Chen, G., 2019.** Electricity evaluation and emission characteristics of poultry litter co-combustion process. *Applied Sciences*. 9(19): 4116. <https://doi.org/10.3390/app9194116>
4. **Azizi-Shotorkhoh, A., Rezaei, J. and Fazaeli, H., 2013.** The effect of different levels of molasses on the digestibility, rumen parameters and blood metabolites in sheep fed processed broiler litter. *Animal Feed Science and Technology*. 179: 69-76. <https://doi.org/10.1016/j.anifeedsci.2012.10.015>
5. **Rankins, Jr, D.L., Eason, J.T., McCaskey, T., Stephenson, A.A.H. and Floyd, Jr, J.G., 2002.** Nutritional and toxicological evaluation of three deep stacking methods for the processing of broiler litter as a feedstuff for beef cattle. *Animal production*. 56: 321-326. <https://doi.org/10.1079/APJ20010189>
6. **Noland, P.R., Ford, B.F. and Ray, M.I., 1955.** The use of ground chicken litter as source of nitrogen for gestating ewes and fattening steers. *Journal of Animal Science*. 14: 860.
7. **Van Ryssen, J.B.J., 2001.** Poultry litter as a feedstuff for ruminants: a South African scene. *South African Journal of Animal Science*. 2: 1-8. <https://doi.org/10.4314/sajas.V31i2.15582>
8. **Moshtaghi Nia, S.A. and Ingalls, J.R., 1995.** Evaluation of moist heat treatment of canola meal on digestion in the

- disappearance of crude protein of whole raw or heated Canola seed in Holstein steers. *Sciences and Agricultural industry*. 1: 181-190. (In Persian)
37. Chaudhry, S.M., Fontenot, J.P., Naseer, Z., Ali, C.S., 1996. Nutritive value of deep stacked and ensiled broiler litter for sheep. *Animal Feed Science and Technology*. 57: 165-173. [https://doi.org/10.1016/S0377-8401\(96\)01016-5](https://doi.org/10.1016/S0377-8401(96)01016-5)
 38. Hurrell, R.F. and Finot, R.A. 1985. Effect of food processing on protein digestibility and amino acid availability. In: Finley, J.W. and Hopkins, D.T., (Eds.), *Digestibility and amino acid availability in cereals and oilseeds*. 233-258. St Paul, MN: American Association of Cereal Chemists.
 39. Stanley, D.W., 1990. Protein reactions during extrusion Processing. In: *Extrusion cooking*. 321-336. Guelph, Ontario, Canada: Department of Food Science University of Guelph.
 40. Beltz, H.D. and Grosch, W., 1987. Reaction involved in food chemistry. Berlin, Germany: Springer Verlag.
 41. Mc Kinnon, J.J., Olubobokoun, J.A., Chistensen, D.A. and Cohen, R.D.H., 1991. The influence of heat and chemical treatment on ruminal disappearance of canola meal. *Canadian Journal of Animal Science*. 71: 773-780. <https://doi.org/10.4141/cjss91-096>
 23. Wang, Z.S. and Goetsch, A.L., 1998. Intake and digestion by Holstein steers consuming diets based on litter harvested after different numbers of broiler growing periods or with molasses addition before deeps tacking. *Journal of Animal Science*. 76: 880-887. <https://doi.org/10.2527/1998.763880x>
 24. Suppadit, T., 2005. The recycle of broiler litter as a feed ingredient for cattle to reduce environmental pollution III. Safe use of broiler litter as a feed ingredient source. *Thai Environmental Engineering Journal*. 9: 22-34.
 25. McDonald, P., Edwards, R.A., Greenhalgh, J.F.D. and Morgan, C.A., 2002. *Animal Nutrition*. 6th ed. Harlow, UK: Pearson Education Inc.
 26. Caswell, L.F., Fontenot, J.P. and Webb, Jr, K.E., 1978. Fermentation and utilization of broiler litter ensiled at different moisture levels. *Journal of Animal Science*. 46(2): 547-560. <https://doi.org/10.2527/jas1978.462547x>
 27. Sommart, K., Parker, D.S., Rowlinson, P. and Wanapat, M., 2000. Fermentation characteristics and microbial protein synthesis in an in vitro system using cassava, rice straw and dried ruzi grass as substrates. *Asian-Australasian Journal of Animal Sciences*. 13: 1084-1093. <https://doi.org/10.5713/ajas.2000.1084>
 28. Spoelstra, S.F., Steg, A. and Beuvinck, J.M.W., 1990. Application of cell wall degrading enzymes to grass silage. In: Dekkers, H.C., Van der, P. and Vuijk, D.K., (Eds.), *Agricultural Biotechnology in Focus in The Netherlands*, unknown. Wageningen, The Netherlands: Puck.
 29. Wolin, M.J., 1960. A theoretical rumen fermentation balance. *Journal of Dairy Science*. 43: 1452-1459. [https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302\(60\)87019-3](https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302(60)87019-3)
 30. Fontenot, J.P., Dacke, C.L., McClure, W.H., Mc Claugherty, F.S., Bhattacharya, A.N., Kelly R.F. and Litton, G.W., 1964. The value of poultry litter as a feed for ruminants. Blacksburg, VA: Virginia Agricultural Experiment Station. 37 p.
 31. Deshck, A., Abo-Shehada, M., Allonby, E., Givens, D.I. and Hill, R., 1998. Assessment of the nutritive value for ruminants of poultry litter. *Animal Feed Science and Technology*. 73: 29-35. [https://doi.org/10.1016/S0377-8401\(98\)00115-0](https://doi.org/10.1016/S0377-8401(98)00115-0)
 32. Bolan, N.S., Mahimairaja, S., Singh, J. and Bhandral, R., 2005. The beneficial use and the environmental management of poultry litter. Institute of Natural Resources, Massey University, Palmerstone, North New Zealand.
 33. O'Hara, M., Hozumi, S. and Ohki, K., 1974. Studies on the mode of gas production in artificial rumen and its application to the evaluation of feedstuffs. IV. On the rule of bicarbonate buffer for the gas production. *The Japanese journal of zootechnical science*. 45: 1-7.
 34. Blummel, M., Makkar, H.P.S. and Becker, K., 1997. In vitro gas production: a technique revisited. *Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition*. 77: 34-24. <https://doi.org/10.1111/j.1439-0396.1997.tb01002.x>
 35. Tymchuk, S.M., Khorasani, G.R. and Kennelly, J.J., 1998. Effect of feeding formaldehyde- and heat-treated oil seed on milk yield and milk composition. *Canadian Journal of Animal Science*. 78: 693-700. <https://doi.org/10.4141/cjss98-105>
 36. Danesh-Mesgaran, M., Fathi-Nasri, M.H. and Valizadeh, R., 2006. Chemical composition, degradability coefficients and ruminal-intestinal